

22. Grand Tour de Renault 16. Pohjoismaiden kokoontuminen

Piikkiö 2006

Perjantai 7.7.2006

Chileläinen, notkea, hieman hapokas, nakkamainen, kuivahko suoristaan napsakteleva, helposti nieltävä.

Perjantai-ilta. Olo hikinen. Jano. Vaatteet liimaantuneet ihoon kiinni. Ällöttää. Ehkäpä työkavereiden "hullunhomma"-kommenteissa on sittenkin perää.

Iloisia jälleennäkemisiä, "kylläpä sinä olet kasvanut", kuumia halauksia ja kylmää juotavaa; Suomen 22. ja Pohjoismaiden 16. Renault-kokoontu-

minen on jälleen alkanut.

Majoituspalveluyrittäjän ponnisteluista huolimatta petipaikka löytyi lopulta kaikille. Ehkäpä metodia voisi soveltaa jatkossakin; yllätykset kämppekavereiden suhteen olivat ainakin meidän tapauksessamme ihan positiivisia. Toivottavasti muilla kävi yhtä hyvä tuuri...

Valitettavasti kokoontumisista tutulle nimelle ei aina löydy kasvoja, eli kuka olikaan herra Himanka??? No, ei kai sillä niin väliä ole jos tyypillä on hyvä huumorintaju ja hiukan urheilumieltä. Jollekin voi olla ylivoimaista majoittua samassa solussa neljän lapsukaisen ja kahden örveltäjämiehen

Kesän kauneimmaksi valittiin Markku Kivijärven R12 Gordini..

Renaultist

kanssa. Onneksi seurueen naiset sentään ovat hiljaisia ja hyvätapaisia.

Himankaa etsiessämme törmäsimme useisiin samannimisiin ennen kuin aito ja alkuperäinen saapui paikalle. Huokaisimme helpotuksesta, no hätä, miehän olikin ihan tuttu.

Ranskalaisten autojen äärellä ei suinkaan sovi unohtaa sikäläistä juomakulttuuria. Kerholaisilla näyttikin olevan pillimehua mukana – erään toisen laatumerkin lausahdusta mukaellen - riittävästi. Loppuillasta tuntui, että kielikin oli jossain vaiheessa vaihtunut ihan vieraaseen.

Yöttömän yön humussa kuultiin lukuisia lausahduksia, joiden merkitys jäi allekirjoittaneille hämärän peittoon. "Heveriks te pollukki assen

tuaan kokoontumishistoriassa. Allekirjoittaneet jäivät miettimään motiiveja kyseiseen tekoon: onko kyseessä uusi extreme-laji vai lisääkö paljastumisen pelko jännitystä tai kokoontumisessa koettua mielihyvää? Vai näyttääkö vaalea iho yksinkertaisesti NIIN hyvältä pimeässä? Sepelillä paljain jaloin kävelyn masokistisia piirteitä emme halua koko perheelle suunnatussa julkaisussa sen enempää pohdiskella. Pitkänhuiskean viuhahtelijan virallinen selitys kuuluu seuraavasti: "kuka tahansa voi erehtyä vessanovesta ja päätyä pihamaalle ilman avaimia ja vaatteita." Tässä kohtaa onkin sopivaa kiittää Tuorlan Majatalon väkeä ymmärryksestä "eksynyttä" kerholaistamme kohtaan.

Tiukassa kisassa toiseksi tuli Taisto Tuomisen R8.

Kesän 3. kaunein oli Tero Oksalan tuunattu Megane.

riniotibaaje" kuulostaa ihan yhtä ymmärrettävältä kuin "tänne on pistetty kakskurkkunen Weberi yksikurkkusen Solexin tilalle"

Lisämausteen tapahtumaan toi viuhahtelija. Tietävästi esiintyminen oli ensimmäinen laa-

Gordini-jaos jakoi myös omia kiertopalkintojaan.

Tampereen miehet kunnostautuivatkin oikein urakalla. Toinen allekirjoittaneista sai nauttia myös private-show:sta yön pimeinä tunteina. Kiitos siitä. Ja kysehän siis oli Renaultin edistyneeseen tekniikkaan tutustumisesta...

Arvotun pyörän uusi onnellinen omistaja, Ari Leskinen, Vantaa.

Tietokilpailun voittaja oli perinteiseen tapaan Juha Moisio.

Lauantai 8.7.2006

*Ranskalainen, hieman kehittynyt,
hennon mausteinen, lämmin,
keyven tanniainen, helposti nieltävä.*

Lauantaiaamu. Janohikinätkä. Janohikinätkä. Janohikinätkä.

Onneksi aamupala on runsas ja tajusimme varata sen jo etukäteen. Valmiiseen pöytään on mukava mennä, varsinkin lyhyehköjen yöunien jälkeen.

Tässä kohtaa lienee paikallaan kiittää järjestäjiä oivallisesta paikan valinnasta. Kiitos.

Konkareiden pelisilmää paikan valinnan suhteen ei voi kuin ihailla. Hiekkalaatikko leluineen heti kahvilapöytien välittömässä läheisyydessä mahdollisti äitien ja isien rentouttavat päiväkahvittelut. Pientä päänsäiväa yhdelle jos toisellekin aiheuttivat pöydissä olleet kiellot omien juomien

juonnista. Onneksi kaverin kahvi/olut/siideri maistui ihan yhtä hyvältä kuin omakin.

Koivupuiden varjosta suunnistimme kohti helteistä kenttää, jossa lapsukaiset saivat mitellä keskenään mm. pallon heitossa. Tavoitteena oli heittää mahdollisimman monta palloa tynnyriin. Rentoon kisatunnelmaan kuului tietenkin vapaa heittotyylillä ja mukavat palkinnot kaikille osallistujille.

Perinteitä kunnioittaen lauantaina kisailtiin myös iänikuinen maottelu. Tänä vuonna säästyi kisojen tarkalta taltiointilta ja dokumentoinnilla, koska miehemme eivät poikkeuksellisesti osallistuneet otteluun. Ei siis tarvitse vielä uuden vuoden pippaloissakin kuunnella sitä loputonta spekulointia tuuliolosuhteista, nestetankkauksesta ym. syistä, jotka johtivat siihen, että taas kävi näin, takkiin tuli. Tai, mikäli voitto olisi tullut kotiin, saisimme kerta toisensa jälkeen kuulla hurjasta titaanien taistelusta ja miestemme huikaisevista, suorastaan ylivertaisista taidoista.

Kuten kunnon Suomi-filmiin kuuluu, ilmassa oli myös romantiikkaa. Viikonlopun aikana saattoi bongata tiiviisti yhdessä viihtyneen, kameraa pakoilleen nuoren kolmikön. Englanninlaksyihin paneutuminen sai ihan uutta motivaatiota, vai mitä Isa, Elisa ja Roger???

"Lauantai-iltana ravintolaan oli tarkoitus lähteä juhlimaan..."

No, syömään ainakin. Ruoka oli hyvää, mutta maukasta. Kauniista puitteista ja hyvästä seurasta huolimatta eräs ruokailija nukahti pöytään serviettiin tyynynään. Ruususenkaan ei olisi tarvinnut hukata sataa vuotta jos joku olisi vaivautunut kysymään: "Mennäänkö ostamaan jätskiä." Jäätelö virvoitti ystäväämme sen verran, että jälkiruokaa menikin jo useampi annos. Kiitos Heikki! Ja muille tiedoksi; lukuisat jälkiruoka-annokset eivät menneet (pelkästään) Heikin suuhun.

Sunnuntai 9.7.2006

*Suomalainen, raikas, väritön,
sitrusmainen, pirskahteleva,
hankalasti nieltävi.*

Sunnuntaiaamu. Väsyttää. Pakkaamista. Ihmettelyä – Miksi huoneemme on täynnä tavaraa, vaikka Piikkiöön saapuessamme meillä oli vain pari pienen pientä laukkuja mukana? Haikea olo; taas se on ohi.

Sunnuntaina palkittiin kesän kauneimman auton omistaja. (Huom! Tässä kohtaa lehden toimituskunta pitää huolen siitä, että kesän kaunein kolmikko päätyy kuvineen lehteen, allekirjoittaneilla ei ole asiasta hajuakaan)

Sunnuntain arvonnassa oli tarjolla mm. upea Renault-polkupyörä, joka melkein meni oikeaan osoitteeseen. "Yhden päähän jäi", kuten mummuni Helmi tapasi sanoa bingoillassa. "Lohdutus-palkintoja" oli kuitenkin ruhtinaallisesti tarjolla ja jännitystä piisasi. Onnittelut voittajille!

Kiitos ja iso hali järjestäjille! Homma sujuu, kun sen osaa. Myös tapahtuman purkaminen kävi niin joutuisasti, että suosittelemme lämpimästi kyseisiä henkilöitä jatkossakin vastaaviin tehtäviin.

Yhteenvetona viikonlopusta voimme vain todeta: olipa ärreet kinkerit ja raakasti vaniloita.

Ensi kesään,
CatCat

Eestin Renault kerhosta oli mukana Piirijat, Möldret, Kүүsmaat, Tervo ja Hendrikson.

Liettuaista olivat Piikkiöön saapuneet Spuduliset, Spuduliene, Kavaliauskaite, Stankevičiene ja Stankevičius. Osa heistä ei ehtinyt kuvaan.

Ilmeitä kokoontumisen tiimoilta...

Perisuomalaista kansallisurheilua opetettiin myös ulkomaisille osanottajille. Tässä muutama tyylinäyte.

